

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 2 kwietnia 2014 r.

Poz. 2106

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.158.2014.22 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 28 marca 2014 r.

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013r., poz. 594 ze zm.)

orzekam

nieważność przepisów: § 8 ust. 5 w zakresie zwrotu „klasy lokalnej”, § 8 ust. 6 w zakresie zwrotu „klasy lokalnej”, § 9 ust. 7 pkt 2, § 9 ust. 10 lit. a, b oraz c, a także § 16 uchwały Nr XLIII/351/14 Rady Gminy Kazimierz Biskupi z dnia 17.02.2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w Józwinie, Komorowie, Stefanowie, Nieświastowie, Bochlewie i Anielewie gm. Kazimierz Biskupi – **ze względu na istotne naruszenie prawa.**

Uzasadnienie

Rada Gminy Kazimierz Biskupi miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w Józwinie, Komorowie, Stefanowie, Nieświastowie, Bochlewie i Anielewie gm. Kazimierz Biskupi uchwaliła na sesji w dniu 17 lutego 2014 roku.

Jako podstawę prawną uchwały wskazano: art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012r., poz. 647 z późn. zm.) oraz uchwały Nr XII/75/11 Rady Gminy Kazimierz Biskupi z dnia 21 lipca 2011r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w Józwinie, Komorowie, Stefanowie, Nieświastowie, Bochlewie i Anielewie gm. Kazimierz Biskupi oraz uchwały Nr XXI/164/2012 Rady Gminy Kazimierz Biskupi z dnia 5 kwietnia 2012r. zmieniającej uchwałę nr XII/75/11 Rady Gminy Kazimierz Biskupi z dnia 21 lipca 2011r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w Józwinie, Komorowie, Stefanowie, Nieświastowie, Bochlewie i Anielewie gm. Kazimierz Biskupi oraz uchwały Nr IX/53/11 Rady Gminy Kazimierz Biskupi z dnia 29 kwietnia 2011r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w Stefanowie gm. Kazimierz Biskupi.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 26 lutego 2014r. O wszczęciu postępowania nadzorczego organ nadzoru poinformował Wójta Gminy Kazimierz Biskupi pismem nr IR-III.4130.57.1.2014.11 z dnia 18 marca 2014r.

Dokonując oceny legalności przedłożonej do oceny uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje:

W § 9 ust. 7 pkt 2 uchwały, w zakresie zaopatrzenia w wodę terenów objętych planem miejscowym ustalono, iż na obszarach nie objętych siecią wodociągową zezwala się na tymczasowy pobór wody do celów bytowych i przeciwpożarowych z ujęć własnych. Docelowo obiekty budowlane, które wymagają zaopatrzenia w wodę do celów bytowych i przeciwpożarowych należy podłączyć do sieci wodociągowej po jej wybudowaniu.

Zgodnie z § 26 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2012r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2002r. Nr 75, poz. 690 ze zm., zwanego dalej „rozporządzeniem”), działka budowlana, przewidziana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, powinna mieć zapewnioną możliwość przyłączenia uzbrojenia działki lub bezpośrednio budynku do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, elektroenergetycznej i ciepłowniczej. W razie braku warunków przyłączenia sieci wodociągowej działka może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zapewnienia możliwości korzystania z indywidualnego ujęcia wody.

W kontekście ww. przepisu podkreślenia wymaga fakt, iż w odróżnieniu od ustawowego obowiązku podłączenia nieruchomości niewyposażonej w przydomową oczyszczalnię ścieków do nowopowstałej sieci kanalizacji sanitarnej, wynikającego z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2012r., poz. 391 ze zm.), żaden z obowiązujących przepisów prawa nie nakazuje właścicielowi nieruchomości korzystającemu z indywidualnego ujęcia wody jego likwidacji oraz podłączenia nieruchomości do sieci wodociągowej w przypadku jej realizacji. Nadmieniam, iż zgodnie z § 4 pkt 9 lit. a oraz b zarządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2003r., Nr 164, poz. 1587), dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej powinny zawierać ślenie układu sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz określenie warunków powiązań układu sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym, natomiast kwestie odprowadzania ścieków i zaopatrzenia w wodę konkretnych odbiorców regulują przepisy **ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków** (Dz.U. z 2006r. Nr 123, poz. 858 ze zm.).

Należy podkreślić, że plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego jest usytuowany wśród źródeł prawa powszechnie obowiązującego (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP), a zatem pozostawać powinien w zgodności z konstytucją, ustawami i aktami podustawowymi. Organy gminy stanowiące prawo miejscowe, w tym plany zagospodarowania przestrzennego, związane są bowiem zasadą praworządności wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, co oznacza, że mają obowiązek działania na podstawie i w granicach prawa. Uchwała w sprawie planu została podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego, jest aktem prawnym powszechnie obowiązującym na obszarze gminy i stąd też powinna odpowiadać wymogom, jakie stawiane są przepisom powszechnie obowiązującym. Nie może ona pozostawać w sprzeczności z aktami prawnymi wyższego rzędu. Przepisy gminne nie mogą także zawierać powtórzeń ustawowych, ani też ich modyfikować lub uzupełniać, gdyż jest to niezgodne z zasadami legislacji (por. wyrok NSA z dnia 20 sierpnia 1996r., sygn. akt SA./Wr 2761/95). W sytuacji, gdy przepis prawa powszechnie obowiązującego w konkretnych okolicznościach przyznaje właścicielowi nieruchomości prawo do korzystania z indywidualnego ujęcia wody nieuprawnionym jest wprowadzenie zapisu w planie określającego ww. urządzenie infrastruktury technicznej jako tymczasowe i zobowiązanie inwestora do rezygnacji z indywidualnego ujęcia wody na rzecz miejskiej sieci wodociągowej.

Za niezgodną z prawem modyfikację przepisu ustawowego należy uznać przepis § 9 ust. 10 lit. c uchwały, w którym wprowadzono nakaz uzyskania stosownego zezwolenia w przypadku poruszania się pojazdów nienormatywnych przy transporcie materiałów i elementów konstrukcyjnych do terenów oznaczonych symbolami „EW” i „EF”. Zapis ten modyfikuje art. 39 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2013r., poz. 260 ze zm.), który stanowi, iż zabrania się poruszania po drogach pojazdów nienormatywnych bez wymaganego zezwolenia.

W § 9 ust. 10 lit. a oraz b uchwały, wprowadzono ustalenia odnoszące się do transportu elementów konstrukcyjnych i materiałów budowlanych związanych z lokalizacją i eksploatacją elektrowni wiatrowych i fotowoltaicznych do terenów oznaczonych symbolami „EW” i „EF” dotyczące zabezpieczenia stanu dróg publicznych i przestrzegania dopuszczalnego obciążenia tych dróg.

Stwierdzić należy, że zamieszczenie ww. zapisów stanowi przekroczenie zakresu zagadnień, które winien obejmować plan miejscowy. Wskazany zakres został określony w art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012r., poz. 647 z późn. zm.), a jego przekroczenie stoi w sprzeczności z celem uchwalania planów, określonym w przepisach art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 tejże ustawy. Zgodnie z tymi przepisami ustalenia planu winny ograniczać się do ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu.

W § 8 ust. 5 i 6 uchwały przyjęto dla dróg wewnętrznych, oznaczonych symbolami „1KDW”, „3KDW” i „4KDW” „klasę dróg lokalnych”. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych *drogi publiczne ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi powiatowe i drogi gminne*. Drogi wewnętrzne to zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. ustawy drogi, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg. Należy zaznaczyć, że klasyfikacja dróg uregulowana została w § 3 pkt 4 i § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 1999r. Nr 43, poz. 430 ze zm.) i dotyczy wyłącznie dróg posiadających kategorię drogi publicznej. Natomiast w przedmiotowym przypadku dla wyznaczonych w planie dróg wewnętrznych, ww. przepisy nie znajdują zastosowania.

W § 16 ust. 1 uchwały, jako tymczasowe przeznaczenie terenów dopuszczono utwardzenie części terenów rolnych klas bonitacyjnych IVa, IVb, V i VI oraz budowę na tych terenach placów montażowych pod dźwig i składowanie elementów konstrukcyjnych elektrowni wiatrowej w trakcie jej budowy i montażu, przy czym w ust. 2 zastrzeżono, iż „po zakończeniu robót budowlanych i montażowych, tereny, o których mowa w pkt. 1 należy przywrócić do użytkowania rolnego.”

W kontekście ww. zapisu wyjaśnić należy, że przepis art. 15 ust. 1 pkt 11 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wprowadza jedynie możliwość dopuszczenia w planie miejscowym tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów, nie zaś przeznaczenia, które wyznaczone musi być w sposób jednoznaczny. Organ nadzoru nadmienia również, iż kwestie związane z wykorzystaniem nieruchomości sąsiednich na potrzeby trwającej budowy reguluje art. 47 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2013r., poz. 1409 ze zm.).

Przepis § 16 ust. 3 uchwały należy uznać za zbędny w kontekście regulacji zawartej w art. 35 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W myśl powołanego przepisu ustawy tereny, których przeznaczenie plan miejscowy zmienia, mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy do czasu ich zagospodarowania zgodnie z tym planem, chyba że w planie ustalono inny sposób ich tymczasowego zagospodarowania.

Organ nadzoru wskazuje ponadto, że w § 17 ust. 5 czwarty wiersz tabeli lit. a w ustaleniach ogólnych, omyłkowo posłużono się oznaczeniem „2R” zamiast „RM”. Uchybienie to nie utrudnia interpretacji zapisów planu miejscowego.

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie: Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Piotr Florek